

Сойчине крило (дуже стисло)

Іван Франко

Головний герой у новорічну ніч отримує листа з Порт-Артура від своєї давньої коханої. Хома занурився в егоїстичне, самозакохане життя. Цей зневірений самолюб живе сам для себе і з самим собою, навмисне відсторонившись від усього світу: "Сороковий рік життя, так як і тридцять дев'ятий, і тридцять восьмий, починатиму зовсім інакше. Відлюдьком, самотником... Жити для себе самого, з самим собою, самому в собі!". В конверті міститься кілька листків та сойчине крило, яке навіює бурю спогадів про недалеке минуле. Цей лист від Манюсі — жінки з якою пов'язані найтрепетніші переживання Хоми, або як вона називала його — Массіно.

Лист умовно можна поділити на три частини:

Роздуми Мані про своє життя, помилки та колізії, які сталися у ньому. Головна думка цієї частини вкладена у ці слова, які звучать ніби крик душі: "Не я покинула тебе, а ти не зумів удержати мене, ти не вірив у мене, в мою щирість, у мою любов. Ти приймав мої пестоші, всі вияви мого розбурханого молодого чуття з пасивністю сибарита — нехай і так, що ніжно, вдячно, але не виходячи з-поза заборона свого успокою, свого егоїзму. І я відчула се".

Ця частина розповідає про час від знайомства до від'їзду. Манюся почала ревнувати пташку до коханого, котрого та будила раніше за не? і убила нещасну сойку з рушниць, а потім довго плакала. Одне крило вклала у лист до Хоми, інше залишила у себе.

Опис поневірянь Мані. З домівки вона тікає з Генрисем, який розповідає їй про багатого батька, те що вони одружаться, вернуться в підгальське село та спровадить до себе тата. Але насправді Генрись виявився злодієм, який обікрав тата Мані. Батько, вважаючи, що це зробила дочка, помер з горя через три місяці після втечі. Коли банда гастролювала в Одесі, Генрись пропав. Маню забрав голова банди — Зигмунт, якого згодом арештували в Нижньому Новгороді. Жінка відправилась до Москви, в поїзді зустріла Володимира Семеновича. Це був чудовий чоловік, але, засумувавши, він почав грати в азартні ігри, в яких він програв їй Никонору Ферапонтовичу. Одного разу їх в дорозі спіймали — його вбили, її до себе взяв ватажок Сашка. Коли ватагу знайшла міліція, капітан Серебряков привіз її до себе. Від нього вона втекла, сіла на перший поїзд, ним їхали війська на війну з Китаєм. В Порт-Артурі вона жила з Миколою Федоровичем, який вже був при смерті коли вона писала лист.

Коли Хома закінчує читати лист, лунає дзвінок у двері. Маня була у тому ж платті, що й при їх останній зустрічі.